

معرفی کتاب

طراحی و تدوین مدل شایستگی مدیران سازمان تأمین اجتماعی

نویسنده: آریسن قلی‌پور (با همکاری شروین مشایخی و یاسر باقری)
انتشارات: مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

گسترده‌ی حوزه خدمات‌دهی سازمان تأمین اجتماعی و پیچیدگی بالای کار کردی آن، در کنار تعداد درخور توجه کارکنان سازمان تأمین اجتماعی، بیانگر حساسیت و اهمیت جایگاه‌های مدیریتی در سازمان تأمین اجتماعی است و همین اهمیت و حساسیت و پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی قرار گرفتن افراد نامتناسب در جایگاه‌های مدیریتی در صف و ستاد، ضرورت فاصله گرفتن از روش‌های سنتی انتخاب و ارتقاء را تشریح و مستندل می‌سازد. توسعه و دستیابی به اهداف هر سازمانی بخصوص سازمان بزرگی مانند تأمین اجتماعی که با گستردگی خدمات‌رسانی و پیچیدگی کارکردی روبه‌رو است، در گرو بهره‌مندی از منابع انسانی و مدیران کارآمد و شایسته‌است؛ مدیرانی که بر خوردار از دانش رفتار و مهارت‌های صریح و ضمنی خاص بوده و دارای توانمندی‌های فکری، مهارت‌های فردی، شایستگی‌های فنی و تخصصی باشند. وجود چنین پتانسیلی در افراد می‌تواند به نظام شایسته‌سالاری منجر شده و این مهم باعث مقبولیت، مشروعیت و در نهایت حکمرانی خوب خواهد شد؛ لذا انتخاب و گزینش مدیران شایسته در سطوح مختلف سازمان از اهمیت خاصی برخوردار است. محدوده تمرکز این کتاب تنها بر مسأله شناخت و انتخاب شایستگی‌های محوری برای مدیران سازمان تأمین اجتماعی است. کتاب بر آن است تا ضمن توجه به مباحث نظری موجود در این حوزه به صورت عملیاتی و آزمایشی مدل شایستگی مدیران رادر چهار سطح مدیر کل استان، مدیر در مان استان، رئیس شعبه و رئیس بیمارستان مورد تحلیل و بررسی قرار دهد: ۱- چه شایستگی‌های محوری برای هر جایگاه مدیریتی وجود دارد؟ ۲- آیا در انتخاب مدیران مجموعه‌ای از شایستگی‌هایی وجود دارند که برای همه جایگاه‌های شغلی و سمت‌های مدیریتی مناسب باشند؟ ۳- منابع تأمین شایستگی‌ها کدامند؟ ۴- رویکردهای طراحی مدل شایستگی کدامند؟ همچنین پاسخ به پرسش‌های متعدد دیگر...

اعظم‌زنگی

روزنامه‌نگار

تا اطلاع بعدی، ما هیچ نمایشی رادر شهرهایی که از سوی ستاد ملی مبارزه با کرونا قرمز اعلام شده‌اند بر روی سن نخواهیم داشت

کرونا انگار به این زودی‌ها دست‌بر‌دار نیست. با واکسیناسیون سراسری و جهانی کشورها در پنج‌قاره اما دوباره سایه این ویروس نه تنها در کشور ما بلکه سایر نقاط دنیا را دربر گرفته و هر روز نیز ما با شکل و گونه جدیدی از آن روبه‌رو می‌شویم. تاروند کار کمی طبیعی می‌شود، دوباره کارشناسان از خیز بلندی خبر می‌دهند و گونه‌های دهشتناک‌تر از این ویروس که جهشی مرگبار تر از قبل یافته است و دوباره فریاد هشدارها همچنان اما با صدایی رساتر بالامی‌گیرد. تعطیلی چندین‌باره تعدادی از نمایش‌های آماده اجرا و یاد ر حال اجرا، ما را بر آن داشت تا در این شماره پای گفت‌وگو با «مهدی شفیعی»، مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بنشینیم تا بیشتر از اوضاع و احوال این روزهای حوزه نمایش و اجراها در کشور آشنا شویم.

گفت و گو

سایر اصناف احساس نمی‌شود؟
به موضوع خوبی اشاره کردید. ببینید در واقع، نفس ایجاد چنین صندوق‌ها و سندیگاهایی، حمایت از اعضای خود است و به نوعی می‌توان گفت سندیگاه‌ها در واقع بلندگوی اعضای خود و رساندن صدای اعتراض آنان به دیگر مسئولان و در سطح کلان، جامعه خود و حتی در سطحی وسیع‌تر، کل جهان هستند، اما این موضوع در کشور ما بسیار متفاوت است. توجه داشته باشید ما در کشوری اسلامی زندگی می‌کنیم که آرمان‌ها و اهداف و آموزه‌های آن از طریق دین مبین اسلام و همچنین شرع مقدس، توسط قانونگذار به عنوان قانون اساسی کشور، مورد تصویب اعضای و نمایندگان ملت واقع شده و همه قوانین مصوب در آن، بر مدار آن در حال حرکت و گردش است. در قانون اساسی ما همه چیز به طور صریح و مشخص بیان شده است. قانون اساسی، قانون جامع و کاملی است که همگان مکلف به اطاعت و رعایت از آن هستند و هیچکس و یارگان از آنان از واجبات و بر همگان فرض و واجب است. رسیدن موضوع به این مفهوم نیست که سایر کشورها قانون اساسی ندارند و یا از آن تبعیت نمی‌کنند؛ خیر، منظور این است که در کشور ما، اساس و شالوده امور بر اساس دینی استوار است که گذشت و دستگیری از نیازمندان و لزوم حمایت از آنان از واجبات و بر همگان فرض و واجب است. رسیدن به دستیابی به خواسته اصلی؛ آن هم تحت هر شرایط و به کار بردن هر ابزاری در رسیدن به آن در چنین جامعه‌ای چندان پسندیده و مطلوب نیست و توصیه‌ای نیز به آن نشده است. چه بسا در جامعه ما، خیرین و یاور شکاران و سایر پیشکسوتان در بسیاری از امور وارد می‌شوند که در کشورهای دیگر چنین بحثی به هیچ عنوان وجود ندارد و اصلاً رایج و متداول هم نیست؛ مانند احداث بیمارستان، مدارس و کمک به زندانیان نیازمند و... بنابراین می‌بینید که نوع و ساختار فرهنگی جامعه ما با جوامعی که شما به آن اشاره کردید، بسیار متفاوت است. اما از طرفی حمایت‌های جمعی نیز از افرادی که دچار مشکل هستند کار پسندیده و نیکویی است.

ما با برخی از اهالی هنر و نمایش گفت‌وگو داشتیم و از اوضاع و احوال آنان جویا می‌شدیم، آنان نیز به این موضوع اشاره و از آن نیز بسیار گلایه‌مند بودند. به نظر شما به عنوان مدیر کل هنرهای نمایشی، آیا بهتر نبود حمایت‌های بیشتری از آنان صورت گیرد؟

ما طی یک سال و نیم گذشته درباره موضوع کرونا و تأثیر منفی آن بر هنر نمایش در کشور، نشست‌های مختلف و گوناگونی با دست‌اندر کاران و تعدادی از هنرمندان حتی در سطح وزیر، برگزار کردیم و برخی تصمیمات و معافیت‌ها و همچنین امکان اخذ وام با بهره پایین با تعدادی از بانک‌های عامل، بیمه هنرمندان و... برای این قشر از جامعه را در نظر گرفتیم. توجه داشته باشید امکانات و از همه مهم‌تر، بودجه تخصیص یافته به هنرمندان به‌ویژه هنرهای نمایشی مانند تئاتر بسیار اندک است و ما بر اساس بودجه تخصیص یافته و تأیید شده از سوی مجلس شورای اسلامی، می‌توانیم در امور رفاهی، حمایت‌های لازم را از آنان صورت دهیم؛ هر چند برای در اختیار قرار دادن امکانات رفاهی بیشتر که در دوران کرونا در اختیار هنرمندان قرار گیرد، با برخی ارگان‌ها و سازمان‌ها مانند بانک‌ها و شهرداری‌ها و بیمه‌ها مکاتبات و رایزنی‌هایی را صورت دادیم و اکنون نیز با آغاز به کار وزیر جدید، در حال رایزنی‌های بیشتر در این زمینه هستیم و امیدواریم مشکلات اهالی هنر در این شرایط به حداقل برسد.

در برخی کشورها، صندوق‌ها و یا سندیگاه‌های مختلفی در اصناف گوناگون وجود دارند که در واقع، مرجعی هستند برای اعاده حق و همچنین حمایت‌های لازم در مواقع بحران و حفظ حمایت‌های لازم از اعضای خود. چرا در کشور ما چنین صندوق‌هایی به‌ویژه در امور هنری و هنرمندان مانند سایر نقاط جهان وجود ندارد؟ به نظر شما آیا لزوم ایجاد چنین صندوق‌ها و سندیگاهایی، نه تنها در صنف هنرمندان بلکه در

واکسیناسیون سراسری که اکنون در سطح کشور سرعت بیشتری نسبت به قبل به خود گرفته و همچنین رعایت کامل شیوه‌نامه‌ها و فاصله‌گذاری‌های اجتماعی از سوی مردم کشورمان ویروس مهار شود و تحت کنترل درآید و شرایط به مانند سابق باز گردد.

با توجه به اینکه هر اجرا تا آماده نمایش و بر روی صحنه رفتن شود؛ آن هم در شرایط کنونی، سختی‌ها و مشقات فراوانی را برای عوامل تولید نمایش و سایر دست‌اندر کاران آن به دنبال دارد، به نظر شما چگونه می‌توان از هنرمندان و همچنین سایر عوامل پشت صحنه مانند طراح صحنه، چهره‌پرداز، طراح لباس و... حمایت کرد؟

ببینید همان‌طور که اشاره کردید، برای اجرای یک نمایش و روی صحنه بردن آن، عوامل مختلفی در کنار هم مشغول به کار هستند که هر یک به نوبه خود سهمی در آن اجرا بر عهده دارند؛ از طراح صحنه و دکوراسیون گرفته تا عوامل دیگر که شاید تماشاگر در حین اجرا اصلاً متوجه این موضوع نشود، اما به هر حال به نوعی در اجرا دخیل هستند. خب وقتی نمایشی آماده اجرا می‌شود، این یعنی همه این عوامل در کنار هم، کاری را آماده اجرا و روی صحنه بردن کرده‌اند و تعطیلی آن یعنی تعطیلی و بیکاری تعداد کثیری از عوامل نمایش. توجه داشته باشید در یک سال و نیم گذشته، قشر هنرمندان به‌ویژه عوامل پشت پرده، عملاً تعطیل بودند و شرایط سختی را پشت سر گذاشتند. مای دانیم که تعطیلی هر نمایش و به اجرا رفتن آن، یعنی بیکار شدن عده‌ای که در پی کسب درآمد و همچنین نشان دادن اثر هنری خود در قالب یک نمایش به علاقه‌مندان هستند، اما با این اوضاع و احوال کنونی و اینکه این ویروس با هیچکس شوخی ندارد و به مخاطره نیفتادن جان انسان‌ها از هر چیزی واجب‌تر است، بنابراین عملاً در چنین شرایطی، چاره دیگری برای هیچکس باقی نمی‌ماند.

به نکته خوبی اشاره کردید. طی این مدت نیز که

چنانچه خبر دارد در هفته گذشته تعدادی از نمایش‌های در حال اجرا به دلیل ابتلای عوامل و همچنین موج جدید همه‌گیری تعطیل شدند. نظر شما در این باره چیست؟

به هر حال کشور ما اکنون نزدیک به دو سال است که با چالش ویروس کرونا مواجه است. نه تنها کشور ما بلکه کل جهان، تحت تأثیر این ویروس و پیامدهای ناشی از آن قرار گرفته است. از طرفی، در هنرهای نمایشی مانند تئاتر که در فضاهایی سرپشته و سرپوشیده اجماعی شوند، امکان سرایت و خطر، هم برای بازیگران و سایر عوامل نمایش و هم برای تماشاگرانی که برای تماشای اثر کنار هم می‌نشینند، بسیار زیاد است؛ بنابراین باید از هر نظر دستورالعمل‌های بهداشتی و همچنین فاصله‌گذاری اجتماعی را کاملاً رعایت کرد. در دوره‌ای از سال، ما با کاهش ابتلا مواجه بودیم که در پی آن، فعالیت سینماها و تالارها (البته با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و دستورالعمل‌های ابلاغی از سوی ستاد ملی مبارزه با کرونا) دوباره از سر گرفته شد، اما در پی جهش تازه این ویروس و خیز بلندی که در سطح کشور و جهان برداشته، دوباره به ناچار شرایط سخت‌تری از سوی ستاد ملی مبارزه با کرونا برای مهار پیک پنجم در نظر گرفته شد. به دنبال این موضوع نیز در هفته‌های گذشته در تهران و همچنین تعدادی از شهرستان‌ها مانند اصفهان و شیراز تعطیلی برخی از نمایش‌های در حال اجرا را در کشور شاهد بودیم. در تهران، نمایش «خانواده آقای هاشمی» بعد از ۲۰ شب اجرا به دلیل پیک پنجم کرونا و دستورالعمل فوری ستاد مبارزه با کرونا مبنی بر تعطیلی تالارها، دیگر به روی صحنه نرفت؛ هر چند این نمایش با استقبال فراوانی از سوی علاقه‌مندان مواجه شده بود. از سوی دیگر، با توجه به اینکه ما در ماه محرم و آستانه ماه صفر قرار داریم، در مشهد نیز تعدادی نمایش که تم و مایه‌ای مذهبی داشتند و در مورد وقایع عاشورا و محرم بودند به دلیل حاد بودن شرایط مشهد از نظر کرونا به حالت تعلیق درآمدند و تا اطلاع بعدی، ما هیچ نمایشی را در شهرهایی که از سوی ستاد ملی مبارزه با کرونا قرمز اعلام شده‌اند بر روی سن نخواهیم داشت. البته امیدواریم با

فرانسیس فورد کاپولا،

حاضر ۱۰۰ میلیون دلار برای «مگالوپلیس» هزینه کنم

گزارش

«فرانسیس فورد کاپولا» اعلام کرد که حاضر است ۱۰۰ میلیون دلار از پول خود را برای ساخت پروژه سینمایی رویایی اش «مگالوپلیس» هزینه کند.

نخستین بار در آوریل سال ۲۰۱۹ بود که قرار شد «فرانسیس فورد کاپولا» پروژه سینمایی «مگالوپلیس» را که چنددهه در پی ساخت آن بود را کارگردانی کند؛ فیلمی علمی-تخیلی که فیلمنامه آن در دهه ۱۹۸۰ میلادی نوشته شد، اما همواره در پشت دیگر پروژه‌های «کاپولا» قرار می‌گرفت. کارگردان «پدرخوانده» قرار بود در اوایل هزاره سوم میلادی این فیلم را مقابل دوربین ببرد اما وقوع حملات ۱۱ سپتامبر، تولید این فیلم را متوقف کرد و حالا او پس از ۲۰ سال، اعلام کرده حتی حاضر است به صورت

از رویایی میان یک نجیب‌زاده به نام «کاتلین» (با حضور اسکار ایساک) و «سیسرون» سیاستمدار روم که «فارست ویتاکر» بازیگر برنده اسکار، ایفاگر نقش آن خواهد بود. البته داستان این فیلم در شهر رُم معاصر روی می‌دهد و در واقع داستانی است از روم باستان که در بستر دوران معاصر روایت می‌شود. «کاپولا» از بزرگ‌ترین فیلمسازان معاصر سینمای جهان است که از جمله افتخارات و جوایز سینمایی وی طی چهار دهه فیلمسازی می‌توان به جایزه اسکار بهترین فیلمنامه اقتباسی در سال ۱۹۷۱ برای «پاتون»، جایزه اسکار بهترین فیلمنامه اقتباسی در سال ۱۹۷۳ برای «پدرخوانده»، جایزه ویژه پنجاهمین سال طلای افتخاری جشنواره ونیز در سال ۱۹۹۲، جایزه صدف طلایی بهترین فیلم و جایزه فیپرشی جشنواره سن سباستین و... اشاره کرد.

کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی به منظور کارپردی کردن و توسعه دانش تخصصی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، معرفی منابع جدید اعسم از کتب، طرح‌های پژوهشی، معرفی پایان‌نامه و رساله‌های جدید و مرتبط را در دستور کار خود دارد. علاقمندان به تهیه این کتاب می‌توانند جهت مطالعه و امانت گرفتن این کتاب با تلفن ۰۲۷-۶۶۵۷۱۳۷ داخلی ۲۰۱ کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی تماس بگیرند.

مهناز علی‌جانی
کارشناس ارشد و مسئول کتابخانه مرکزی سازمان